

[Fiskeriministeren]

de pågældende landes farvande, således at fisken i ganske store farvandsområder er blevet en decideret handelsvare.

Hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Arne Bjerregaard var inde på spørgsmålet om indkaldelse af den baltiske fiskerikommission, og der blev også sat spørgsmålstegn ved tidspunktet, spurgt, om det kunne have været gjort før. Det kan man naturligvis altid diskutere, og jeg vil gøre to bemærkninger om det. For det første, at vi jo har været i en situation, hvor vi har presset på for at få forhandlinger i gang mellem EF-Kommissionen og de enkelte østlande. Det er vigtigt af mange grunde, fordi det er igennem sådanne forhandlinger, man skal have åbnet mulighed for adgang til fiskeri inden for de andre landes fiskerizoner. Det er ikke alene et spørgsmål om selve kvoternes størrelse, det er i høj grad også et spørgsmål om adgang til de traditionelle fiskepladser. Det har betydning både for fangstens størrelse og for dette at gennemføre fiskeriet så økonomisk som muligt. Derfor har det været vores præference, at man skulle have disse forhandlinger i gang. Men vi må erkende, at det trækker ud, og der er ikke i øjeblikket noget, der tyder på, at det vil ske meget hurtigt. Det har været en af bevæggrundene for, at regeringen har valgt at tage dette initiativ.

En anden og også vigtig grund er, at Sverige har meddelt EF, at EF-både kunne få tilladelse til at fiske 2.000 t torsk i svensk zone af den svenske kvota på betingelse af, at fisken blev leveret i svensk havn. Det er det første konkrete bevis for, at der er lande, der har en større kvota, end de selv naturligt fisker op. Det synes jeg er en rimelig baggrund for at drøfte den nye situation, når det viser sig, at et land har en større kvota, end det selv naturligt kan fiske op.

Jeg skal til hr. Ib Christensen sige, at det jo ikke alene er EF, der arbejder med licens, det er ikke mindst Norge, Færøerne og Sverige, som stiller krav om licens for adgang til fiskeriet i deres farvande. Jeg vil knytte det an til en række andre indlæg om licenssystemer og sige, at det er en vej, vi bevæger os udad; der er for stadig flere fangstområder krav om licens, og dermed er vi også i den situation, at vi skal tildele fangstmuligheder for de enkelte både i andre landes zoner. Det kan man selvfølgelig ikke gøre uden hensyntagen til de samme fartøjers mulighed for at

fiske i vore egne farvandsområder, og det er da også en del af baggrunden for, at vi har intensiveret arbejdet med opbygningen af en kutterstatistik, som er en forudsætning for en mere direkte styring af fiskeriet.

Men så siger hr. Ib Christensen, at medlemskabet af EF ikke har gavnet dansk fiskeri, og fremlægger den dokumentation, at England blokerer en fælles fiskeripolitik. Ja, undskyld, jeg siger det, fordi det kunne optages som en fornærmelse, men det er altså næsten en dokumentation, hvis karakter nærmer sig den form for dokumentation, som fremskridtspartiet lægger frem her i salen.

Situationen er jo den, at det netop er i kraft af begge landes, Englands og Danmarks, medlemskab af EF, at England har været udelukket fra at gennemføre de foranstaltninger, som de stiller krav om at gennemføre som EF-foranstaltninger, nemlig at reservere de fangstmuligheder, der er i de britiske farvande, for de britiske fiskere. Derfor er jeg nødt til at sige, at en forudsætning for, at vi kan opretholde dette meget betydelige fiskeri også i den britiske zone, er, at vi får etableret den fælles fiskeripolitik på de grundprincipper, som er fastlagt, og som jo er årsagen til, at briterne ikke har kunnet gå enegang, nemlig at der skal være fri og lige adgang til de fælles farvande, ikke forstået således, at der kan fiskes frit og uhæmmet, men at der inden for de reguleringsforanstaltninger og kvotafordelinger, der gennemføres i fællesskab, er fri adgang til at fiske i hinandens farvande.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil allerførst sige til hr. Erlendsson, at han i sit første indlæg var meget aggressiv over for regeringen: det fløj omkring hovedet på os med påstande og beskyldninger om regeringens ansvar, om regeringens totalt fejlede fiskeripolitik og mere af samme skuffe.

Da jeg så kom op, svarede jeg bl. a., at fremskridtspartiet førte et fantastisk dobbeltspil f. eks. med hensyn til deres vurdering af blokader og den slags ting, et dobbeltspil, som man var dygtig til at gennemføre konsekvent på næsten alle områder. I den aktuelle situation siger hr. Erlendsson ét og hr. Glistrup noget helt, helt andet. Denne dobbeltspillermetode er altså karakteristisk for frem-